

Forslag

til

Lov om ændring i lov om bestyrelsen af de offentlige veje.

Fremsat den 23. november 1962 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1.

I lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje, jfr. lov nr. 101 af 25. marts 1959, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 udgår ordet „kommunale“.

2. § 6, stk. 1, affattes således:

„Hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje, bestyres af ministeren for offentlige arbejder, jfr. lov om hovedlandeveje. De øvrige hovedlandeveje samt landevejene henhører under amtsrådenes, i Københavns kommune under magistratens, i Frederiksberg kommune under kommunalbestyrelsens og i købstæderne under byrådenes bestyrelse. For så vidt strækninger af landeveje eller de sidstnævnte hovedlandeveje inden for byernes område hidtil har henhørt under et amtsråds administration, bestyres de fortsat af amtsrådet, jfr. dog § 9.“

3. § 7 affattes således:

„Ministeren for offentlige arbejder bestemmer snarest efter lovens ikrafttræden efter forhandling med de respektive kommunale myndigheder og efter indhentet erklæring fra vejnævnet, hvilke veje der skal henregnes til hovedlandeveje og landeveje af 1. og 2. klasse. Efter den 1. april 1963 kan klassificering af veje som hovedlandeveje dog kun ske ved særlig lov, jfr. lov om hovedlandeveje.“

Min. for off. arb., vejdir., j. nr. 60-03-00.

4. Til § 8 føjes: „eller lov om hovedlandeveje“.

5. § 9, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Ministeren for offentlige arbejder kan efter forhandling med de respektive kommunale myndigheder og efter indhentet erklæring fra vejnævnet foretage forandring i klassificeringen af de i vejregisteret opførte landeveje og biveje, bestemme, at bestyrelsen af landeveje overgår fra en kommunal myndighed til en anden, samt i vejregisteret optage nyanlagte veje som landeveje. Erklæring fra vejnævnet er uforuden, når ændringen i vejregisteret skyldes mindre vejforlægninger.“

6. I § 9 indsættes som nyt stk. 2:

„Med hensyn til omklassificering af bestående veje til hovedlandeveje og om optagelse af nyanlagte veje som hovedlandeveje gælder reglerne i lov om hovedlandeveje“.

7. § 9, stk. 2, ændres til stk. 3.

8. I § 10 ændres „§ 3“ til „§ 3, stk. 2, under litra b)-f).“

9. § 11 affattes således:

„Stk. 1. Nedlæggelse af de i vejregisteret opførte landeveje som offentlige foretages af ministeren for offentlige arbejder efter indstilling af vedkommende vejbestyrelse, jfr. § 20.“

Stk. 2. Om nedlæggelse af hovedlandeveje som offentlige gælder bestemmelserne i lov om hovedlandeveje, jfr. § 20 i denne lov.“

10. § 17, *stk. 1*, affattes således:

„Det påhviler vejbestyrelserne at administrere de under deres bestyrelse værende hovedlandeveje og landeveje og holde disse i en efter trafikens art og størrelse forsvarlig stand.“

11. I § 17, *stk. 2*, ændres ordet „vejbestyrelserne“ til „de kommunale vejbestyrelser“.

12. § 17, *stk. 3*, affattes således:

„For så vidt angår de under kommunal bestyrelse værende hovedlandeveje gør vejbestyrelsen indstilling til ministeren om de anlægsarbejder, det skønnes nødvendigt at udføre i henhold til § 1, *stk. 1*, i lov om hovedlandeveje, og bestemmer i øvrigt, hvilke arbejder der skal foretages på disse veje. For så vidt angår landevejene bestemmer vejbestyrelserne, dels hvilke arbejder der skal foretages, dels med ministerens samtykke hvilke nye veje der skal anlægges, og i hvilket omfang disse skal forbeholdes visse færdselsarter. Forinden bestemmelse træffes om, i hvilket omfang disse landeveje skal forbeholdes visse færdselsarter, forhandler ministeren for offentlige arbejder med justitsministeren herom.“

13. § 17, *stk. 4*, 1. punktum, affattes således:

„Ministeren kan dog, såfremt den kommunale vejbestyrelse ikke træffer de fornødne foranstaltninger, med vejnævnets tilslutning pålægge vejbestyrelsen at udføre sådanne anlægsarbejder på bestående landeveje, som han måtte finde påtrængende nødvendige, samt pålægge vejbestyrelsen at anlægge nye landeveje i det omfang, det skønnes påtrængende nødvendigt.“

14. § 17, *stk. 5*, affattes således:

„Projekter til anlæg, ombygning eller udvidelse af landeveje samt sådanne projekter til ombygning eller udvidelse af hovedlandeveje under kommunal bestyrelse, som ikke omfattes af § 1, *stk. 1*, i lov om hovedlandeveje, skal, forinden arbejdet påbegyndes, godkendes af ministeren, for så

vidt angår linieføring, længde- og tværprofil samt udformning af og oversigtsforholdene ved indmundinger af offentlige og private veje, for hovedlandevejenes vedkommende tillige for så vidt angår kørebanelægning og øvrige udstyr.“

15. § 17, *stk. 6*, affattes således:

„Udgifterne ved de i nærværende paragraf omhandlede arbejder og foranstaltninger på landeveje afholdes af vedkommende vejbestyrelse, jfr. dog lov nr. 194 af 7. juni 1958 samt §§ 13 og 17, *stk. 7*, i nærværende lov. Det samme gælder sådanne arbejder og foranstaltninger på hovedlandeveje under kommunal bestyrelse, som ikke omfattes af § 1, *stk. 1*, i lov om hovedlandeveje.“

16. I § 21, *stk. 1*, indføjes foran „vejbestyrelser“ ordet „kommunale“. Efter 1. punktum indføjes følgende: „Forinden en hovedlandevejsstrækning fremtidig optages på vejplanen, forelægges sagen for vejnævnet.“

17. I § 22 ændres ordet „vejbestyrelserne“ til „de kommunale vejbestyrelser samt over de kommunale myndigheder, der bistår ministeren ved administrationen af de hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje.“

18. § 25, *stk. 2*, affattes således:

„De kommunale vejbestyrelser ekspropriationsbeslutninger såvel som ekspropriationsbeslutninger, truffet af de kommunale myndigheder, der bistår ministeren for offentlige arbejder ved anlægget og administrationen af visse hovedlandeveje, kan inden 30 dage efter åstedsforsrettningens dato indankes for ministeren, såfremt beslutningen er truffet af et amtsråd, et byråd, Københavns magistrat eller af Frederiksberg kommunalbestyrelse. For andre kommuners vedkommende sker påanke inden for samme frist til amtsrådet, hvis afgørelse inden 30 dage kan indbringes for ministeren. Den pågældende fritages dog ikke ved sådan klage for foreløbigt at efterkomme den vedtagne beslutning.“

19. I § 25, *stk. 3*, affattes sidste punktum således:

„Er ekspropriationsbeslutningen indanket for højere myndighed i henhold til *stk. 2*,

beregnes fristen for afholdelse af ny åstedsforretning fra den dag, da endelig afgørelse af klagen er meddelt klageren.“

20. I § 33, stk. 2, 1. pkt., indsættes foran „vejbestyrelse“ ordet „kommunal“.

21. § 35, stk. 5, 2. punktum, affattes således:

„Adgang til vejen vil herefter kun kunne tilstedes i det af bekendtgørelsen følgende omfang, dog at ministeren i særlige tilfælde — for de af de kommunale myndigheder bestyrede veje efter indstilling fra vejbestyrelsen — kan tillade undtagelser herfra“.

22. I § 36, stk. 1, 2. punktum, ændres „Vejbestyrelsen“ til „De i § 35 omhandlede udvalg“.

23. I § 36, stk. 3, 1. punktum, ændres „vejbestyrelsens“ til „udvalgets“.

24. § 37, stk. 5, 2. pkt. affattes således:

„Dog afholder vejfonden 85 pct. af udgifterne vedrørende de af de kommunale myndigheder bestyrede veje“.

25. § 40, stk. 1, 2. punktum, affattes således:

„Med ministeren for offentlige arbejders godkendelse kan afstanden mellem byggelinierne ved hovedlandeveje dog forøges indtil 100 m og ved landeveje samt biveje i købstæderne, København og Frederiksberg indtil 50 m. Endvidere kan amtsrådene i særlige tilfælde tillade, at afstanden mellem byggelinierne ved sognekommunale biveje forøges indtil 50 m.“

26. I § 41, stk. 1, ændres „vedkommende vejbestyrelse“ til „ministeren for offentlige arbejder for hovedlandeveje og vedkommende vejbestyrelse for andre veje“.

27. I § 41, stk. 1, affattes 2. punktum således: „Der kan tillige træffes bestemmelse om vejens tilslutning til andre veje samt om, i hvilket omfang der fra de tilstødende arealer vil blive direkte adgang til vejen.“

28. § 41, stk. 2, affattes således:

„Ministeren kan træffe bestemmelse som i stk. 1 angivet til sikring af mindre forlæg-

ninger og udretninger af bestående hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje. Bestemmelse som i stk. 1 angivet til sikring af mindre forlægninger og udretninger af andre offentlige veje samt til regulering af vejkrøds på sådanne veje kan træffes af vedkommende vejbestyrelse med samtykke af ministeren, for sognekommunale biveje dog med tilslutning af amtsrådet.“

29. § 42, 1. pkt., affattes således:

„Når bestemmelser til sikring af en offentlig vej i henhold til § 41 er under udarbejdelse, kan ministeren for offentlige arbejder — for så vidt angår landeveje og biveje efter begæring af vedkommende kommunale vejbestyrelse — nedlægge forbud imod, at en ejendom, der kan ventes berørt af bestemmelserne, anvendes på en måde, der må antages at komme i strid med disse bestemmelser.“

30 I § 43, 1. pkt., ændres „Vejbestyrelsens“ til „De kommunale vejbestyrelses“.

31. § 45, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Ministeren for offentlige arbejder kan ophæve eller tillade afvigelse fra bestemmelser truffet i medfør af §§ 40 og 41 om byggelinier ved hovedlandeveje. Tilsvarende beføjelse har ministeren med hensyn til byggeliniebestemmelser for købstadkommunale landeveje. Ministeren kan dog bemyndige de kommunale vejbestyrelser til helt eller delvis og efter omstændighederne under nærmere fastsatte forudsætninger at udøve den ham tilkommende beføjelse til at tillade fravigelse fra de nævnte bestemmelser, dog i alle tilfælde med rekurs til ministeren.“

32. § 45, stk. 1, ændres til stk. 2, og bestemmelsens 1. pkt. affattes således:

„Vedkommende amtsråd kan ophæve eller tillade afvigelse fra bestemmelser truffet i medfør af §§ 40 og 41 om byggelinier ved de af rådet bestyrede landeveje.“

33. § 45, stk. 2, ophæves.

34. § 56, stk. 3, affattes således:

„De kommunale vejbestyrelses beslutninger i medfør af denne paragraf kan in-

den 30 dage efter, at de er offentligt bekendtgjort, indbringes for ministeren for offentlige arbejder.“

35. Til § 57 føjes som nyt stk. 3:

„Uanset modstående bestemmelse i lovgivningen i øvrigt udkræves samtykke fra

ministeren for offentlige arbejder til anbringelse af langsgående ledninger på eller i arealer af hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1963.

Bemærkninger til lovforslaget.

Gennemførelsen af bestemmelserne i det samtidig hermed forelagte forslag til lov om hovedlandeveje vil nødvendiggøre en række mindre ændringer i lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje (vejbestyrelsesloven) for så vidt angår hovedlandevejene, medens der ikke tilsigtes ændringer i bestyrelsesforholdene for det store flertal af de offentlige veje, landevejene og bivejene.

Til 1 og 2.

De foreslåede ændringer til §§ 4 og 6 er således en direkte konsekvens af lovforslaget til lov om hovedlandeveje, hvorefter ministeren for offentlige arbejder bliver vejbestyrelse for de hovedlandeveje, der er anlagt som motorveje, jfr. § 3 i det nævnte lovforslag og bemærkningerne hertil.

Til 3 og 5—9.

De foreslåede ændringer til vejbestyrelseslovens §§ 7 og 9-11 er endvidere en konsekvens af §§ 1 og 12 i forslaget til lov om hovedlandeveje, hvorefter det fremtidig bestemmes ved lov, hvilke nye hovedlandeveje og landeveje der skal anlægges, hvilke bestående veje der skal omklassificeres til hovedlandeveje, og hvilke veje der skal nedlægges som hovedlandeveje.

Til 4.

Ændringen i vejbestyrelseslovens § 8 skyldes § 8 i forslaget til lov om hovedlandeveje, hvorefter ministeren i vejregisteret skal optage de i nævnte lovforslags § 8 angivne veje som hovedlandeveje og notere, hvilke hovedlandeveje der er anlagt eller udbygget som motorveje.

Til 10—15.

Ændringen i vejbestyrelseslovens § 17 skyldes § 1 i forslaget til lov om hovedlandeveje. Selv om større anlægsarbejder skal finansieres fuldt ud af vejfonden, vil det være naturligt, at den kommunale vejbestyrelse gør indstilling om sådanne arbejder, jfr. bemærkningerne til § 1 i nævnte lov-

forslag, og den kommunale vejbestyrelse forudsættes stadig med de samme begrænsninger som hidtil at have bestemmelsesretten over de arbejder, der ikke falder ind under nævnte lovforslags § 1, stk. 1.

Til 16.

Den første af de foreslåede ændringer i vejbestyrelseslovens § 21 er en direkte konsekvens af det ved forslaget til lov om hovedlandeveje forudsatte princip, hvorefter ministeren bliver vejbestyrelse for visse hovedlandeveje. Den anden foreslåede ændring til vejbestyrelseslovens § 21 skyldes, at man har fundet det rimeligt, at vejnævnet skal udtale sig, inden en hovedlandevej optages på vejplanen, da selve bestemmelsen om vejens anlæg som hovedlandevej eller omklassificering til denne kategori fremtidig efter § 1 i nævnte lovforslag, skal ske ved lov.

Til 17—20.

Ændringerne i vejbestyrelseslovens §§ 22, 25 og 33 skyldes dels, at ministeren efter forslaget til lov om hovedlandeveje skal være vejbestyrelse for visse hovedlandeveje, dels at forskellige kommunale myndigheder som nærmere angivet i nævnte lovforslags §§ 4-6 skal bistå ministeren ved administrationen af de af ham bestyrede hovedlandeveje. Det er også i nævnte lovforslags § 5 angivet, at klager over disse kommunale myndigheders beslutninger kan indbringes for ministeren. Ændringen af vejbestyrelseslovens § 25, stk. 2, må endvidere ses i sammenhæng med § 9, stk. 2, i nævnte lovforslag, hvorefter ministeren i visse tilfælde bemyndiger de kommunale myndigheder til at foretage ekspropriation på hans vegne. Der er samtidig i lighed med bestemmelsen i vejbestyrelseslovens § 43 indsat en tidsfrist for indbringelse for ministeren af beslutninger, truffet af et amtsråd som klageinstans. § 25, stk. 3, foreslås tydeliggjort i forhold til den nuværende affattelse. Man har ikke anset det for nødvendigt i vejbestyrelseslovens § 33 at give en udtrykkelig bestemmelse om klager over

beslutninger om overkørselstilladelser m. v., truffet af de kommunale myndigheder, der bistår ministeren ved bestyrelsen af visse hovedlandeveje, da en sådan bestemmelse i forvejen findes dels i § 5, stk. 3, i forslaget til lov om hovedlandeveje, dels i vejbestyrelseslovens § 22, således som denne foreslås ændret.

Til 21 og 24.

De foreslåede ændringer til §§ 35 og 37 i vejbestyrelsesloven skyldes, at ministeren i henhold til forslaget til lov om hovedlandeveje fremtidig bliver vejbestyrelse for visse hovedlandeveje.

Til 22 og 23.

Ændringen i vejbestyrelseslovens § 36 skyldes, at det for de af ministeren bestyrede hovedlandeveje vil være upraktisk at pålægge vejbestyrelsen selv at foretage de i paragraffen angivne meddelelser m. v. Da det også har vist sig upraktisk at lade sogneråd som vejbestyrelser for offentlige veje, som adgangsbegrænses, foretage sådanne meddelelser m. v., foreslås det fremtidig i alle tilfælde at lade vedkommende § 35-udvalg foretage de pågældende foranstaltninger.

Til 25.

Den foreslåede ændring til § 40 skyldes, at den i vejbestyrelseslovens § 40 angivne maksimale afstand på 50 m mellem byggelinjerne har vist sig utilstrækkelig til sikring af udvidelse af veje, der agtes udbygget som 6-sporede motorveje. Den hidtidige maksimale afstand mellem byggelinjerne for andre veje end hovedlandeveje foreslås bibeholdt uændret.

Til 26 og 27.

Ændringen af vejbestyrelseslovens § 41, stk. 1, er en konsekvens af, at anlægget af nye hovedlandeveje i henhold til det derom fremsatte lovforslag fremtidig skal bestemmes ved lov. Det må derfor anses for rigtigst, at kun ministeren kan træffe foranstaltninger til sikring ved byggelinjepålæg af nye hovedlandeveje. Hermed må sidestilles større forlægninger af bestående hovedlandeveje.

Til 28.

Den foreslåede ændring af § 41, stk. 2, skyldes, at ministeren i henhold til forslaget til lov om hovedlandeveje fremtidig bliver vejbestyrelse for de hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje.

Til 29.

Ændringen af vejbestyrelseslovens § 42 er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 41, stk. 1.

Til 30.

Ændringen til § 43 skyldes, at ministeren efter forslaget til lov om hovedlandeveje fremtidig bliver vejbestyrelse for visse hovedlandeveje.

Til 31—33.

§ 45, stk. 1, i vejbestyrelsesloven foreslås udformet i overensstemmelse med, hvad der hidtil har været gældende for hovedlandeveje og landeveje, bestyret af købstadkommunerne i København og Frederiksberg. Ændringen skyldes, at det må anses for rimeligt, at kun ministeren kan dispensere fra byggelinjebestemmelserne for sådanne veje, når anlægget af nye hovedlandeveje og udbygninger af bestående hovedlandeveje som motorveje i henhold til det derom fremsatte lovforslag fremtidig kun kan bestemmes ved lov. Ændringen til § 45, stk. 2, er en konsekvens af ændringen af § 45, stk. 1.

Til 34.

Den foreslåede ændring af § 56 i vejbestyrelsesloven skyldes, at ministeren i henhold til forslaget til lov om hovedlandeveje selv bliver vejbestyrelse for visse hovedlandeveje. Endvidere foreslås indsat en tidsfrist for anke af bestemmelser, truffet af de kommunale vejbestyrelser i medfør af § 56, stk. 1.

Til 35.

Den foreslåede tilføjelse til § 57 skyldes, at anlæg og reparation af langsgående ledninger på og i motorveje er så generende for færdslen på disse veje, at det må anses for nødvendigt, at ministeren i alle tilfælde kommer til at træffe den endelige bestemmelse om anbringelse af ledninger på eller i sådanne veje, uanset at forskellige love, navnlig lov nr. 84 af 11. maj 1897 om telegrafer og telefoner, lovekendtgørelse nr. 356 af 30. juli 1949 om elektriske stærkstrømsanlæg og lov nr. 214 af 11. april 1949 om vandløb, bestemmer, at forskellige ledninger kan anbringes på eller under offentlige veje uden vejbestyrelsens samtykke. Derimod tilsigtes der ikke med den foreslåede affattelse af § 57 nogen ændring i adgangen for ledningsejerne til at anbringe tværgående ledninger på eller under motorveje.